

Oğlan ve Küçük Su Samuru

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Kúçük Su Samuru

Aysel Banu YAVUZAL

Sıcak bir cumartesi sabahı, Eli adında bir oğlan parlak sarı tişörtünü ve kırmızı bez spor ayakkabılarını giydi. Küçük yeşil sırt çantasına bir atıştırmalık ve bir su şişesi koydu. Kısa, dağınık siyah saçları, evinin arkasındaki patikada koşarken zıplıyordu. Bugün nehre gidecekti ve orada neler bulacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

Nehir, yeřil kıyılar arasında gümüş bir řerit gibi kıvrılıyordu. Eli pürüzsüz, düz bir kayanın üzerine oturdu ve ayak parmakları serin suya değsin diye spor ayakkabılarını çıkardı. Yusufçuklar sığ suların üzerinde vızıldayarak uçuyor, küçük balıklar güneşte madeni para gibi parlıyordu. Her şey taze, yeřil ve canlı kokuyordu. Eli derin bir nefes aldı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi.

Aniden, uzak kıydan pürüzsüz kahverengi bir şekil kaydı ve neredeyse hiç sıçratmadan suya girdi. Eli donakaldı. Suyun üstünde iki küçük yuvarlak göz göründü, sonra bıyıklı küçük bir yüz ortaya çıktı. Bu bir su samuruydu, Eli'nin kolu boyunda genç bir su samuru. Parlak kahverengi kürkü güneş ışığında ıslak ıslak parlıyordu.

Küçük su samuru suda mutlu bir dansçı gibi yuvarlanıp kıvrılıyordu. Her döndüğünde daha açık krem rengi karnı parlıyordu. Derinlere dalıyor, sonra patilerinde kıpırdayan küçük gümüş bir balıkla yeniden yukarı fırlıyordu. Eli kahkahayla güldü. "Ne kadar hızlısın!" diye seslendi ve su samuru ona neredeyse cevap verir gibi cıvıladı.

Kıydan aşağıya, su samuru bir kütüğün üzerine tırmandı ve silkinerek kurulandı. Uzun, sivrilen kuyruğu iki yana sallanıyordu. Eli, balığını küçük perdeli patilerinde düzgünce tutup kemirdiğini izledi. Su samuru ona tamamen güveniyor gibiydi. Sanki "İzliyor musun? Şunu izle!" der gibi sık sık ona bakıyordu.

Sonra kütüğün yanından plastik bir poşet sürüklendi ve küçük su samuru ürkerek kaçtı. Eli kaşlarını çattı. Kıyının daha ilerisinde, sazların arasına takılmış daha çok çöp ve eski bir teneke kutuya benzeyen bir şey görebiliyordu. Etrafındaki su bulanık ve donuk görünüyordu. "Bu iyi değil," diye fısıldadı Eli kendi kendine.

Patikadan, elinde çöp toplama çubuğu taşıyan, yeşil koruma yelekli uzun boylu bir yardımcı geldi. Sıcak kahverengi gözleri ve kısa örgüleri vardı ve Eli'yi görünce gülümsedi. "Merhaba! Bugün nehrin bu bölümüyle ilgileniyorum," dedi. "Su samurlarımızdan birini gördün mü? Suyun bu kıvrımını çok severler."

Eli hemen başını salladı. "Küçük bir tane gördüm! Ama plastik bir poşet onu korkutup kaçırdı." Yardımcı başını salladı. "Su samurlarının avlanmak, yüzmek ve yavrularını büyötmek için temiz suya ihtiyacı var," diye nazikçe açıkladı. "Çöp ve kirli su, yiyecek bulmalarını ve sağlıklı kalmalarını zorlaştırır. Bu yüzden çöpleri toplayıp nehri temiz tutuyoruz."

Eli, şimdi bir kayanın arkasından temkinli temkinli bakan su samuruna baktı. Bıyıkları seğiriyordu. Suda dans ederken ne kadar mutlu göründüğünü düşündü. Korkmasını ya da aç kalmasını istemiyordu. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu. "Küçüğüm ama bir şeyleri toplamakta iyiyim. Bunu evde hep yaparım."

Yardımcı ona bir çift iş eldiveni ve çöp için küçük bir torba verdi. "Denetimli yardım en iyisidir," dedi sıcak bir sesle. "Kıyıda kalırız, asla suya uzanmayız ve yaban hayvanlarını rahatsız etmeyiz. Hazır mısınız?" Eli eldivenleri giydi ve başını salladı. Birlikte nehir patikası boyunca yürümeye ve buldukları her çöp parçasını toplamaya başladılar.

Eli dikkatle çalıştı. Buruşmuş ambalajları, eski bir kâğıt bardağı ve dolaşmış bir olta ipi parçasını topladı. Yardımcı, uzun çubuğuyla sazların arasından plastik bir şişe çıkardı. "Çıkardığımız her parça, hayvanlar için bir tehlike daha az demektir," dedi. Eli'nin küçük torbası ağırlaştıkça gururlu gülümsemesi de büyüdü.

Bir süre sonra nehir kıyısı yeniden parlak ve düzenli görünüyordu. Su, taşların üzerinde berrak ve pırıl pırıl akıyordu. Ve sonra, sanki teşekkür etmek ister gibi, küçük su samuru geri geldi! Suyu kaydı, daldı ve döndü; parlak kürkü pürüzsüz ve ısıtılıydı. Kuyruğuyla su sıçrattı ve cıvıladı, Eli de eldivenli elleriyle alkışladı.

"Bak! Yeniden mutlu!" diye bağırdı Eli. Yardımcı gülümsedi. "Temiz su yaban hayatını destekler," dedi. "Nehir sağlıklı olduğunda su samurları gelişir; balıklar, kuşlar ve burada yaşayan her şey de öyle." Eli su samurunun dalıp çıkışını, dalıp çıkışını izledi ve ayak parmaklarına kadar sıcacık ve gururlu hissetti.

Ayrılmadan önce yardımcı, Eli'ye eve götürmesi için bir çift eldiven verdi. "Artık gerçek bir nehir dostusun," dedi. Eli geri gelip yeniden yardım edeceğine ve okuldaki arkadaşlarına çöpün nehirlerle nasıl zarar verdiğini anlatacağına söz verdi. "Nehrin bana düşen kısmını temiz tutacağım," dedi kırmızı spor ayakkabılarıyla dimdik durarak.

Evde Eli, berrak mavi suda yüzen küçük su samurunun resmini çizdi. Resmi yatağının yanındaki duvara astı. Her gece uyumadan önce ona bakıyor ve bıyıklı yüzü ve uzun sivri kuyruğunun mutlu sıçrayışını hatırlıyordu. Temiz nehirler yaban hayatını güvende tutar, diye düşündü. Ve ben yardım edebilirim.

Ertesi hafta sonu Eli, yeşil sırt çantası atıştırmalıklarla ve bir çöp torbasıyla dolu olarak nehre yeniden gitti. Su pırlıl pırlıl parlıyordu ve küçük su samuru pürüzsüz düz kayanın yanında bekliyordu. Dalıyor, yuvarlanıyor ve merhaba diye cıvıldıyordu. Eli aralıklı dişleriyle gülümsedi. Nehirlerle ilgilenmenin, her seferinde küçük bir parçayla, su samuruna ve orayı yuva edinen tüm hayvanlara yardımcı olduğunu biliyordu.